

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 lipca 2019 r.

Sąd Apelacyjny w Białymstoku I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący	:	SSA Jarosław Marek Kamiński (spr.)
Sędziowie	:	SA Magdalena Natalia Pankowicz SA Elżbieta Bieńkowska
Protokolant	:	Agnieszka Charkiewicz

po rozpoznaniu w dniu 17 lipca 2019 r. w Białymstoku

na rozprawie

sprawy z powództwa **S. W.**

przeciwko (...) **Spółce z o.o. w G.**

o stwierdzenie nieważności ewentualnie uchylenie uchwały

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Okręgowego w Olsztynie

z dnia 10 stycznia 2019 r. sygn. akt V GC 159/18

I. zmienia zaskarżony wyrok:

a) **w punktach I i II w ten sposób, że stwierdza nieważność Uchwały Nr (...) Nadzwyczajnego Zgromadzenia Wspólników (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w G. z dnia 30 marca 2018 r.,**

b) **w punkcie III w ten sposób, że zasądza od pozwanego na rzecz powoda 3.097 (trzy tysiące dziewięćdziesiąt siedem) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu;**

II. zasądza od pozwanego na rzecz powoda 2.810 (dwa tysiące osiemset dziesięć) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu instancji odwoławczej.

(...)

Sygn. akt I AGa 38/19

UZASADNIENIE

Powód S. W., w pozwie skierowanym przeciwko (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w G. - po ostatecznym sprecyzowaniu stanowiska, wniósł o stwierdzenie nieważności uchwały nr (...) Nadzwyczajnego Zgromadzenia Wspólników pozwanej z dnia 30.03.2018 r. w sprawie podwyższenia kapitału zakładowego spółki w trybie zmiany umowy spółki poprzez utworzenie nowych udziałów oraz zasądzenie kosztów postępowania. Jako powództwo ewentualne powód wniósł o uchylenie tej uchwały. Podnosił, że skarżona uchwała zawiera postanowienia nie objęte porządkiem obrad, a dotyczące objęcia całego podwyższonego kapitału zakładowego przez jednego wspólnika. Nadto, uchwała ta jest sprzeczna z umową spółki, gdyż uszczupla prawa udziałowe wspólnika.

Pozwany wniósł o oddalenie powództwa, oponując twierdzeniom powoda i wskazując, że z zaproszenia wynikał przedmiot obrad zgromadzenia, czyli zmiana umowy spółki.

Wyrokiem z dnia 10 stycznia 2019 r. Sąd Okręgowy w Olsztynie oddalił powództwo zarówno o stwierdzenie nieważności uchwały nr (...) Nadzwyczajnego Zgromadzenia Wspólników (...) Sp. z o.o. w G. z dnia 30 marca 2018 r., jak i o jej uchylenie, zasądzając jednocześnie od powoda na rzecz pozwanego kwotę 1.097 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Orzeczenie to zapadło w oparciu o następujące ustalenia faktyczne i ocenę prawną.

W dniu 30 stycznia 1991 r. zawarta została umowa spółki (...) Sp. z o.o. w G.. W par. 11 umowy spółki wskazano, że podwyższenie kapitału zakładowego spółki może nastąpić w drodze uchwały Zgromadzenia Wspólników. Uchwała o podwyższeniu kapitału zakładowego nie powoduje zmiany umowy spółki. Pierwszeństwo do nabycia podwyższonego kapitału mają wspólnicy-założyciele oraz pracownicy spółki.

Dnia 30 marca 2018 r. odbyło się Nadzwyczajne Zgromadzenie Wspólników pozwanej. W pisemnym zawiadomieniu zarząd pozwanej poinformował o zwołaniu Nadzwyczajnego Zgromadzenia Wspólników pozwanej w dniu 30 marca 2018 r. wraz ze wskazaniem porządku obrad. W załączonym porządku obrad przewidziane były: otwarcie Zgromadzenia Wspólników (pkt 1); wybór przewodniczącego (pkt 2); wybór komisji skrutacyjnej pkt 3, przyjęcie regulaminu obrad (pkt 4), stwierdzenie prawidłowości zwołania Zgromadzenia i jego zdolności do podejmowania uchwał (pkt 5); przyjęcie porządku obrad (pkt 6); podjęcie uchwały w sprawie zmiany umowy spółki – podwyższenie kapitału zakładowego (pkt 7); wolne wnioski (pkt 8); sprawy różne (pkt 9), zakończenie obrad (pkt 10).

W Nadzwyczajnym Zgromadzeniu Wspólników pozwanej wzięli udział wspólnicy reprezentujący 86,29% kapitału zakładowego. Na zgromadzeniu podjęta została uchwała nr 1 o podwyższeniu kapitału zakładowego spółki w trybie zmiany umowy spółki poprzez utworzenie nowych udziałów w liczbie 10.000 o wartości nominalnej po 50 zł każdy oraz o objęciu ich w całości przez wspólnika B. B.. Za przyjęciem uchwały głosowali wspólnicy posiadający (...) udziałów, przeciwko głosowali wspólnicy posiadający 200 udziałów, a wstrzymali się od głosu wspólnicy reprezentujący 178 udziałów. Powód nie był obecny na tym zgromadzeniu wspólników.

Sąd Okręgowy podkreślił, iż stan faktyczny dotyczący podjęcia zaskarżonej uchwały był w zasadzie bezsporny.

Według Sądu, umowa spółki regulowała wyłącznie uproszczony tryb podwyższenia kapitału spółki – bez zmiany umowy spółki. Nadto, porządek obrad spełniał wymogi art. 239 w zw. z art. 238 k.s.h., albowiem zawierał wszelkie niezbędne informacje do określenia przedmiotu zgromadzenia, a zaskarżone uchwały zostały podjęte w jego ramach.

Zdaniem Sądu, szczegółowy porządek obrad przewidujący podjęcie uchwały nie oznacza bezwzględного wymagania przytoczenia treści projektowanej uchwały w zawiadomieniu o zgromadzeniu. Poziom szczegółowości zawiadomienia uzależniony jest nie tylko od przedmiotu obrad, ale także od stopnia orientacji wspólników w sprawach spółki, których zgromadzenie ma dotyczyć. Istotne jest, aby sposób ujęcia porządku obrad w zawiadomieniu umożliwiał wspólnikowi zorientowanie się, czego konkretnie obrady będą dotyczyły i umożliwiał mu podjęcie z należyтым rozeznaniem decyzji o potrzebie uczestnictwa w zgromadzeniu oraz merytoryczne przygotowanie do niego. Zauważył

przy tym, że w niniejszej sprawie powód jest współnikiem pozwanej spółki od 27 lat, więc jego orientacja w sprawach dotyczących funkcjonowania zgromadzenia współników powinna być wystarczająca dla właściwego odczytania treści zawiadomienia o zwołaniu zgromadzenia współników i wskazanego tam porządku obrad.

W ocenie Sądu, w odróżnieniu od wymagań dotyczących ogłoszenia (zawiadomienia) o walnym zgromadzeniu akcjonariuszy (art. 402 § 2 k.s.h.), zaproszenie na zgromadzenie współników nie musi wskazywać na dotychczasową treść zapisów umowy spółki, które mają być zmienione, wraz z treścią in extenso projektowanych zmian, lecz wystarczające jest wskazanie istotnych elementów treści proponowanych zmian. Wynika z tego, że wystarczające jest opisowe wskazanie na projektowane zmiany, bez konieczności zamieszczania w zaproszeniu konkretnego proponowanego zapisu in extenso.

W niniejszej sprawie, w zawiadomieniu o zwołaniu zgromadzenia współników wprost wskazane było natomiast, iż przedmiotem obrad będzie zmiana umowy spółki w zakresie podwyższenia kapitału zakładowego. Powód nie miał więc żadnych przesłanek, aby przypuszczać, że podwyższenie kapitału nastąpić będzie w trybie uregulowanym w par. 11 umowy spółki, tj. w trybie uproszczonym i że będą go dotyczyły zasady tam wskazane, łącznie z prawem pierwszeństwa nabycia nowych udziałów przez dotychczasowych współników - założycieli lub pracowników. Powód ostatecznie nie stawił się na zgromadzenie, ale jego niestawiennictwo nie mogło być spowodowane błędnym rozumieniem porządku obrad. Sąd ocenił przy tym, iż uchwała o objęciu całego podwyższonego kapitału przez współnika B. B. jako przewidziana do podjęcia łącznie z uchwałą w przedmiocie podwyższenia kapitału i nie stanowiąca już zmiany umowy spółki, nie musiała być wyodrębniona jako samodzielny punkt porządku obrad.

Zdaniem Sądu, treść zawiadomienia, jakie otrzymał powód nie uchybiała wymogom art. 238 k.s.h., a podjęte i zaskarżone przez powoda uchwały nie wykraczały poza porządek obrad. W konsekwencji Sąd doszedł do wniosku, że powód nie miał legitymacji czynnej do wywiedzenia powództwa o stwierdzenie nieważności uchwały, ewentualnie o jej uchylenie.

Sąd przyjął także, że Spółka zastosowała zwykły tryb podwyższenia kapitału zakładowego, czyli poprzez zmianę umowy spółki. Zastrzeżenie w umowie spółki postanowień przewidujących możliwość podwyższenia kapitału zakładowego spółki w trybie uproszczonym, nie wyklucza zaś możliwości podwyższenia kapitału zakładowego w drodze zmiany umowy spółki. W takim przypadku, przy braku stosownych zapisów w umowie spółki na okoliczność podwyższenia kapitału zakładowego spółki w trybie zmiany umowy, uchwała mogła odejmować współnikom prawo pierwszeństwa w objęciu udziałów (art. 258 k.s.h.), a zgoda wszystkich współników na takie działanie nie była niezbędna (art. 246 § 3 k.s.h.). Tym samym Sąd uznał, że zaskarżone uchwały nie były sprzeczne z prawem, z powodu naruszenia art. 258 § 1 k.s.h.

Sąd jako bezzasadny ocenił również zarzut nieważności uchwały z powodu naruszenia art. 84 ustawy - Prawo o notariacie, ustanawiający zakaz dokonywania czynności notarialnej, która dotyczy samego notariusza. Zdaniem Sądu, notariusz B. M. (1) (protokołująca zgromadzenie współników) nie uczestniczyła w nim jako współnik, co wynika z listy obecności współników oraz protokołu zgromadzenia. Posiadanie zaś przez nią 20 udziałów w spółce, której zgromadzenie współników wraz z uchwałą protokołowała, nie rodziło obowiązku notariusza powstrzymania się od dokonania czynności notarialnej, albowiem czynność ta nie dotyczyła notariusza.

Mając na uwadze wszystkie wskazane wyżej argumenty, Sąd Okręgowy stwierdził, iż zaskarżona uchwała nie spełnia przesłanek nieważności z art. 252 § 1 k.s.h., jak również nie była ona sprzeczna z umową spółki, bądź dobrymi obyczajami, nie godziła również w interesy spółki i nie miała również na celu pokrzywdzenia współnika (art. 249 § 1 k.s.h.), dlatego zarówno powództwo główne o stwierdzenie nieważności uchwały jak i powództwo ewentualne o jej uchylenie zostało oddalone na podstawie powyższych uregulowań.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c.

W apelacji od tego wyroku powód, zaskarżając go w całości, zarzucił mu naruszenie następujących przepisów prawa procesowego oraz materialnego:

1) art. 233 § 1 k.p.c. polegające na dokonaniu przez Sąd I instancji dowolnej oceny dowodów w sposób przekraczającej granice swobodnej ich oceny, co skutkowało błędnymi ustaleniami w zakresie stanu faktycznego, poprzez błędne ustalenie, że:

a) zawiadomienie o zwołaniu Zgromadzenia Wspólników Spółki na dzień 30 marca 2018 r. było prawidłowe i spełniało w całości wymogi art. 238 k.s.h.,

b) cały zapis objęty § 11 umowy Spółki dotyczył wyłącznie uproszczonego trybu podwyższenia kapitału zakładowego – bez zmiany umowy spółki i cały dotknięty był sankcją nieważności na podstawie art. 257 § 1 k.s.h.,

c) akt notarialny sporządzony przez Notariusz B. M. (2) w dniu 30 marca 2018 r. za Rep. (...) a zawierający Protokół Nadzwyczajnego Zgromadzenia Wspólników pozwanej spółki, jest ważny i stanowi dokument urzędowy;

2) art. 238 § 2 k.s.h., art. 239 § 1 k.s.h. i art. 252 § 1 k.s.h. poprzez błędne ustalenie, że Zawiadomienie o Zgromadzeniu Wspólników pozwanej Spółki wyznaczone na dzień 30 marca 2018 r. zawierało wszelkie niezbędne informacje do określenia przedmiotu Zgromadzenia, a zaskarżona uchwała została podjęta w jego ramach jest prawidłowa i ważna;

3) art. 258 § 1 k.s.h., art. 246 § 3 k.s.h. i art. 249 § 1 k.s.h. poprzez błędne ustalenie, że postanowienia całego § 11 umowy Spółki dotyczyły w całości tylko uproszczonego trybu podwyższenia kapitału zakładowego bez zmiany umowy spółki i zasada pierwszeństwa w zdaniu trzecim tego paragrafu uprawniająca do nabycia nowo utworzonych udziałów przez wspólników założycieli oraz pracowników spółki nie obowiązywała przy podejmowaniu zaskarżonej uchwały;

4) art. 255 § 3 k.s.h. w zw. z art. 84 § 1 ustawy z dnia 14 lutego 1991 r. Prawo o notariacie (tekst jedn. Dz. U. z 2017 r., poz. 2291 ze zm.) poprzez ich niezastosowanie i błędne przyjęcie, że akt notarialny sporządzony przez notariusz B. M. (2) w dniu 30 marca 2018 r. za Rep. (...), a zawierający zaskarżoną uchwałę Zgromadzenia Wspólników pozwanej spółki, jest prawidłowy i stanowi dokument urzędowy

Wskazując na powyższe, wnosił o zmianę wyroku poprzez uwzględnienie powództwa. Wnosił również o zasądzenie od pozwanego na jego rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych. Jako ewentualny sformułował wniosek o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja zasługiwała na uwzględnienie.

Sąd Apelacyjny przyjął za własne ustalenia faktyczne Sądu I instancji. Były one zresztą co do zasady bezsporne. Niekwestionowany był bowiem zarówno fakt zwołania na dzień 30 marca 2018 r. Nadzwyczajnego Zgromadzenia Wspólników pozwanej Spółki, jak i treść podjętej na nim uchwały, która dotyczyła podwyższenia kapitału zakładowego. Bezsporny był również fakt braku obecności powoda na zwołanym Zgromadzeniu, pomimo otrzymania pisemnego zawiadomienia o jego terminie. Spór – jak słusznie zauważył Sąd I instancji – ogniskował wokół kwestii legitymacji czynnej powoda, której ten upatrywał w treści art. 250 pkt 4 k.s.h. Powód wskazywał mianowicie, że z uwagi na nieprecyzyjną treść zaproszenia, w którym – wbrew dyspozycji art. 238 § 2 k.s.h. – nie określono „szczegółowego porządku obrad”, zgromadzenie wspólników zwołano wadliwie.

Twierdzeniom powoda nie sposób odmówić racji. Przypomnieć w tym miejscu trzeba, że w art. 250 pkt 4 k.s.h. ustawodawca użył szerokiego terminu, uzależniając przyznanie legitymacji wspólnikowi do skarżenia uchwały, „w przypadku wadliwego zwołania zgromadzenia wspólników lub też powzięcia uchwały w sprawie nieobjętej porządkiem obrad”. Wadliwe zwołanie zachodzi zaś wtedy, gdy zaproszenie na obrady nie spełnia wymagań określonych w art. 238 k.s.h. co do formy, treści albo terminu jego rozesłania. Jeśli chodzi o treść zaproszenia to przepis ten wymaga, aby zawierało ono dzień, godzinę i miejsce zgromadzenia wspólników oraz szczegółowy porządek obrad.

Ponadto przepis ten nakazuje, aby w przypadku zamierzonej zmiany umowy spółki wskazać istotne elementy treści proponowanych zmian. W orzecznictwie sądowym na gruncie tego unormowania wyrażono stanowisko, że oznaczenie szczegółowego porządku obrad zgromadzenia wspólników spółki z o.o. musi być na tyle dokładne, żeby było jasne, co będzie rzeczywistym przedmiotem obrad, żeby to umożliwiło realne przygotowanie się do dyskusji i do podjęcia ewentualnych uchwał. Dopuszcza się wprawdzie związane sformułowanie porządku obrad i nie wymaga wskazywania brzmienia planowanych uchwał, nie można jednak czynić tego ogólnikowo oraz tak niedokładnie, że będzie to wprowadzać wspólników w błąd, a zwłaszcza uniemożliwiać lub ograniczać im rzeczywistą realizację uprawnień ustawowych lub umownych (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 14 maja 2009 r., sygn. akt I CSK 406/08, LEX nr 510991). Poziom szczegółowości zawiadomienia uzależniony jest bowiem nie tylko od przedmiotu obrad, ale także od stopnia orientacji wspólników w sprawach spółki, których zgromadzenie ma dotyczyć. Istotne jest, aby sposób ujęcia porządku obrad w zawiadomieniu umożliwił wspólnikowi zorientowanie się czego konkretnie obrady będą dotyczyły i umożliwiały mu podjęcie z należytym rozeznaniem decyzji o potrzebie uczestnictwa w zgromadzeniu oraz merytoryczne przygotowanie do niego (tak Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 22 kwietnia 2016 r., II CSK 441/15, opub. LEX nr 2022543).

Powyższe ma istotne znaczenie w niniejszej sprawie, albowiem sporna uchwała dotyczyła zmiany umowy spółki poprzez podwyższenie kapitału zakładowego. Przy czym podwyższenie to, jak wynika z treści tej uchwały, polegało na utworzeniu nowych udziałów w liczbie 10.000 o wartości nominalnej po 50 zł każdy i objęciu ich w całości tylko przez jednego ze wspólników. Skutkiem tej uchwały było zatem pozbawienie powoda jako wspólnika prawa pierwszeństwa do objęcia nowych udziałów w podwyższonym kapitale zakładowym, które to prawo wynika z art. 258 § 1 k.s.h. Powód na podstawie tego unormowania miał bowiem prawo zakładać, że będzie uczestniczył w objęciu nowoutworzonych udziałów. Tymczasem brak precyzyjnego wskazania w zaproszeniu szczegółowego porządku obrad Zgromadzenia Wspólników pozwanej Spółki – obejmującego treść uchwały, która miała być podjęta w dniu 30 marca 2018 r. – skutkowało tym, że powód podjął decyzję o nieuczestniczeniu w tym zgromadzeniu. Został on więc wprowadzony w błąd co do rzeczywistej treści uchwały, co w dalszej kolejności uniemożliwiło mu wypowiedzenie się na zgromadzeniu w kwestii realizacji jego prawa pierwszeństwa do objęcia nowych udziałów w pozwanej Spółce.

Tym samym – wbrew odmiennej ocenie Sądu I instancji – uznać należało, że powód posiadał legitymację do zaskarżenia kwestionowanej uchwały na podstawie art. 250 pkt 4 k.s.h. Nie można bowiem zgodzić się ze stanowiskiem Sądu Okręgowego, który nieprawidłowości w zwołaniu zgromadzenia utożsamia wyłącznie z uchybieniami mającymi wyłącznie charakter formalny, mogący stanowić podstawy żądania stwierdzenia nieważności jedynie wówczas, gdy wpłynęły na jej treść. Wskazać należy, że podjęcie uchwały w sprawie nieobjętej porządkiem obrad nie jest naruszeniem reguł proceduralnych, lecz jest zachowaniem jednoznacznie sprzecznym z ustawową normą imperatywną wyrażoną w art. 239 § 1 k.s.h., przewidującą zakaz powzięcia w takiej sytuacji uchwały, o ile nie wystąpiły przesłanki uchylenia tego zakazu, a mianowicie reprezentowanie na zgromadzeniu całego kapitału zakładowego oraz brak sprzeciwu obecnych dotyczącego powzięcia uchwały. W niniejszej sprawie żadna z nich się nie ziściła.

Tak też stwierdził Sąd Najwyższy w jednym ze swoich judykatów, wprawdzie na gruncie art. 404 § 1 k.s.h., odnoszącego się do uchwały spółki akcyjnej, ale z uwagi na podobne brzmienie tej regulacji do unormowania z art. 239 k.s.h. stwierdzenie to można per analogiam odnieść do niniejszej sprawy, która dotyczyła uchwały spółki z o.o. (zob. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 7 lutego 2013 r., sygn. akt II CSK 300/12, OSNC 2013 nr 7-8, poz. 98).

Podobnie też w przypadku uchwały powziętej pomimo braku formalnego zwołania zgromadzenia wspólników, gdy nie ziści się któraś z przesłanek wymienionych w art. 240 k.s.h. będziemy mieli do czynienia z uchybieniem normie ustawowej, uzasadniającą stwierdzenie nieważności powziętej uchwały. Zgodnie bowiem ze stanowiskiem judykatury, naruszenie art. 240 k.s.h. należy zaliczyć do tego rodzaju naruszeń przepisów normujących sposób podejmowania uchwał, które zawsze, tj. w okolicznościach każdego konkretnego przypadku, są doniosłe z punktu widzenia treści podjętej uchwały, tzn. mogły mieć istotny wpływ na jej treść (zob. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 16 kwietnia 2009 r., sygn. akt I CSK 362/08, Glosa 2010 nr 3, poz. 16).

Słusznie więc zarzucał skarżący, że pominięcie zasady pierwszeństwa w objęciu udziałów w podwyższonym kapitale zakładowym i wyłączenie innych współników od skorzystania z możliwości objęcia nowoutworzonych udziałów proporcjonalnie do już posiadanych na podstawie podjętej uchwały z dnia 30 marca 2018 r. wymagało wyraźnego wskazania w porządku obrad i procedowania zgodnie z przepisami art. 258 § 1 k.s.h. i art. 246 § 3 k.s.h. Zauważyć trzeba, że według dyspozytywnego przepisu art. 258 § 1 k.s.h., o tym jakie zasady obowiązują przy objęciu udziałów w podwyższonym kapitale zakładowym, w pierwszym rzędzie decydują postanowienia umowy spółki. W razie braku unormowań umownych, kwestie te mogą być uregulowane w uchwale o podwyższeniu kapitału zakładowego, a dopiero w dalszej kolejności obowiązują reguły ustawowe. Zatem ustawodawca dopuścił możliwość odmiennego unormowania w uchwale o podwyższeniu kapitału zakładowego praw pierwszeństwa dotychczasowych współników w objęciu udziałów w podwyższonym kapitale zakładowym w stosunku do ustawowych zasad, gdy umowa spółki tego nie reguluje. Wówczas pozbawienie w uchwale niektórych współników prawa pierwszeństwa w objęciu udziałów konkretnego podwyższenia kapitału zakładowego, nie stanowi zmiany umowy spółki, która uszczupla ich prawa udziałowe. Aby doszło do uszczuplenia praw udziałowych w rozumieniu art. 246 § 3 k.s.h. muszą one być przyznane w umowie spółki albo wynikać z przepisów prawnych (tak Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 21 października 2016 r., sygn. akt IV CSK 835/15, LEX nr 2165589). W niniejszej sprawie natomiast postanowienia umowy spółki (§ 11 umowy) określały zasady objęcia udziałów w podwyższeniu kapitału zakładowego i to w podobny sposób, jaki został unormowany w art. 258 § 1 k.s.h. W stanie faktycznym niniejszej sprawy wykluczało to powzięcie uchwały zmieniającej te zasady.

Powyższe uzasadniało zatem stwierdzenie nieważności kwestionowanej uchwały, jako sprzecznej z bezwzględnie obowiązującymi przepisami prawa – art. 239 § 1 k.s.h., art. 240 k.s.h. i art. 246 § 3 k.s.h. oraz z przepisem dyspozytywnym – art. 258 § 1 k.s.h., na mocy art. 252 k.s.h.

Niezależnie od powyższego, stwierdzić trzeba, że powzięta uchwała naruszała również art. 84 § 1 pkt 1 ustawy Prawo o notariacie (tekst jedn. Dz. U. z 2019 r., poz. 590, ze zm.) poprzez sporządzenie aktu notarialnego przez notariusza, która podlegała wyłączeniu. Sąd Apelacyjny w składzie rozpoznającym sprawę przychylił się bowiem do wyrażonego w doktrynie poglądu, że notariusz jest wyłączony od czynności dokonywanych przez spółkę, w której jest współnikiem, udziałowcem, akcjonariuszem, wchodził w skład jej organów nadzorczych i zarządzających (zob. A. Szereda, Czynności notarialne. Komentarz, wyd. 1, Warszawa 2018). Nie podziela jednocześnie poglądu przeciwnego, w świetle którego samo członkostwo w osobach prawnych nie rodzi obowiązku powstrzymania się od dokonania czynności na ich rzecz. W ocenie Sądu Apelacyjnego, niedopuszczalne jest występowanie notariusza przy sporządzeniu dokumentu w jednej z form notarialnych równocześnie jako osoby zaufania publicznego działającej w trybie prawa o notariacie i strony czy osoby, której czynność dotyczy. Podwyższenie kapitału zakładowego spółki z o.o. dotyczy każdego współnika tej spółki, ponieważ zawsze wpływa na jego status w spółce; niezależnie od tego, czy w podwyższeniu tym uczestniczy (obejmując nowe udziały), czy nie.

W tych okolicznościach Sąd Apelacyjny uznał apelację powoda za zasadną i na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. dokonał korekty zaskarżonego wyroku poprzez stwierdzenie nieważności uchwały Nr(...) Nadzwyczajnego Zgromadzenia Wspólników (...) Spółki z o.o. w G. z dnia 30 marca 2018 r.

Konsekwencją takiego orzeczenia była też zmiana rozstrzygnięcia w zakresie kosztów poniesionych przez strony w trakcie postępowania przed Sądem I instancji. W rezultacie Sąd Apelacyjny zmienił zaskarżony wyrok także i w ten sposób, że mając na względzie ostateczny wynik sporu zasądził od pozwanego na rzecz powoda poniesione przez niego koszty, na które to się złożyły: 1.080 zł – koszty zastępstwa procesowego ustalone w oparciu o § 8 pkt 22 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (tekst jedn. Dz. U. z 2018 r., poz. 265), 17 zł – opłata skarbową od pełnomocnictwa, 2.000 zł – opłata od pozwu.

O kosztach postępowania odwoławczego Sąd Apelacyjny rozstrzygnął na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c., art. 99 k.p.c. oraz art. 108 § 1 zd. 1 k.p.c. zgodnie z wynikiem sprawy. Na zasądzoną kwotę złożyły się: wynagrodzenie pełnomocnika

ustalone zgodnie z § 8 pkt 22 w zw. z § 10 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych w kwocie 810 zł oraz opłata od apelacji w wysokości 2.000 zł.

(...)